

- HOME
- LAATSTE AFLEVERING
- COLUMN
- AGENDA
- VACATURES
- WEBLOG
- ARTIKELEN/ARCHIEF
- KRONIEKEN
- RECHTSPRAAK
- WETGEVING
- NIEUWS
- ACTUELE DOCUMENTEN
- PDF ARCHIEF
- ZOEKEN IN WEBSITE

- INFO
- ZOEKEN
- ABONNEREN
- ADVERTEREN
- CONTACT
- VOOR AUTEURS
- OVER NJB

Artikelen

Verontrustend wetgevingsbeleid

Afl. 2005/45

Het 'vooraf' van Paul F. van der Heijden in [NJB 2005. blz. 2083](#) onderschrijf ik. Het 'moderne' wetgevingsbeleid is echter nog verontrustender dan hij beschrijft. Ik beperk mij hierna tot de voorgenomen nieuwe wet op het Hoger onderwijs en onderzoek. Deze gooit in de termen van Van der Heijden niet alleen 'over de schutting', zij voert ook tot veel nieuwe óverheidsregulering, ook al beweert de staatssecretaris van niet. Wat is het geval?

Het concept-wetsvoorstel bevat een aantal zorgplichtbepalingen op het gebied van onderwijs en onderzoek. Wat die plichten in concreto betekenen, zullen de instellingen zelf (moeten) concretiseren. Dãit is 'over de schutting' gooien. Maar wie beoordeelt of er voldoende aan die verplichtingen is voldaan? Dat is - onder meer - de Nederlands-Vlaamse accreditatieorganisatie (NVAO). Deze club, die een overheidsinstelling is, zal zonder twijfel ter 'invulling' van de zorgplichten boekwerken vol criteria gaan opstellen (zij heeft dat nu trouwens ook al gedaan met haar 'accreditatiekaders') aan de hand waarvan de accreditatie zal plaatsvinden. Zo voert het wetsvoorstel tot dubbele regulering: door het 'veld' en door de overheid (de NVAO) zelf. Laten wij het wetsvoorstel eens leggen naast dat wat het kabinet zelf over zorgplichten opmerkt in Kamerstuk 29279, nr 14: 'Zorgplichtbepalingen laten ruimte voor een variëteit in gedragalternatieven, markeren de eigen verantwoordelijkheid en kunnen (curs. van mij) leiden tot vermindering van regeldruk. ... [d]aarvoor [is] wel ... vereist dat wordt geaccepteerd dat het aan de normadressaat is om te bepalen op welke wijze hij aan de norm voldoet. Doordat er meer ruimte ontstaat voor de doelgroep om zelf te bepalen op welke wijze aan de norm wordt voldaan, ontstaat er ook ruimte voor toezicht op de naleving door de doelgroep zelf'. Wel, het wetsvoorstel geeft de universiteiten die ruimte niet. De NVAO (en de Inspectie) staan daaraan in de weg.

Het is niet te geloven dat het kabinet meent met dit wetsvoorstel bij te dragen aan deregulering. Van diverse zijden is het er op gewezen dat het wetsvoorstel het omgekeerde bewerkstelligt. Tot op heden is het kabinet daarvoor doof gebleven.

Is het niet zo dat dit kabinet als uitgangspunt voor wetgeving neemt het belang van de burger en zijn organisatie? Als dat inderdaad zo is, zal het op zijn minst beter moeten luisteren naar wat de burger en zijn organisaties als hun belang zien. De universiteiten achten het wetsvoorstel strijdig met hun belang en contraproductief. Hun argumenten worden echter zonder meer verworpen. Het is - wederom - de bekende houding: wij weten wat goed is voor u.

C.A.J.M. Kortmann
hoogleraar staats- en bestuursrecht RU Nijmegen

Auteur	[Kortmann, C.A.J.M.]
Vindplaats	[2005/2374]
Titel	[Verontrustend wetgevingsbeleid]
Artikel	[art080545.html]
Trefwoord	[Debat] [strafrecht] [Onderwijs en onderzoek] [zorgplicht] [Strafrecht] [debat] [Wetgevingsbeleid]

